

Кабмін пропонує збільшити чисельність армії до 250 тис. осіб

КМУ пропонує збільшити чисельність Збройних сил на 68 тис. осіб — до 250 тис., із яких 204 тисячі становитимуть військовослужбовці. Про це заявив Прем'єр Арсеній Яценюк, відкриваючи засідання уряду. Яценюк зазначив, що це рішення фінансово забезпечено урядом, і нагадав, що всього поточного року передбачено 90 млрд грн на забезпечення обороноздатності країни. Прем'єр-міністр попросив депутатів прийняти законопроект на першому ж пленарному засіданні. Наразі чисельність ЗСУ 182 тис. осіб.

Луцький міський голова запропонував мариупольцям допомогу

На своїй сторінці у «Фейсбуку» мер Луцька Микола Романюк повідомив, що висловив співчуття сім'ям безневинно загиблих жителів Маріуполя та запропонував допомогу. «Домовилися, що доставимо в Маріуполь 6000 кв. м плівки для того, щоб тимчасово закрити вікна в будівлях, які пошкоджені внаслідок обстрілу терористами», — написав у соцмережі міський голова.

83-річна Галина ОСТРАТЕНКО: Краще за мене ніхто «козачка» не танцював

Володимир-волинці Галині Остратенко аж ніяк не дає 83 роки. Вона не тільки має добру пам'ять, а й жвава, зі стрункою поставою, гарно вдягається і робить кучері на волоссі. «У такий спосіб «добавляю» його, бо із роками вже не таке пишне, як у молодості», — жартує пані Галина, погоджуючись на невелике «інтерв'ю» для газети. І показує портрет справді красивої жінки — ось подивіться, якою була!

У сім'ї Малиновських із Новосілок Володимир-Волинського району народилося дев'ятеро дітей — вісім дівчаток і хлопчик. Серед своїх сестер Галя вирізнялася гарним голосом і веселою вдачею, відмінно вчилася. Закінчивши семирічку з однією четвіркою із російської, проплакала увесь день. Вчителька, довідавшись про це, запропонувала оцінку виправити на п'ятірку, але дівчина відмовилася: ставте, що заробила.

Багатодітна родина бідувала, то про іншу освіту не було й мови. Після семирічки дівчина працювала у Новосітках у радгоспі. Але найбільший її трудовий стаж — помічником кухаря у ідальні для військових, що у радянські часи функціонувала у Володимирі на вулиці Ковельській біля переїзду. Там і познайомилася зі своїм майбутнім чоловіком Яковом, котрий служив у військовій частині. Молодому офіцерові з Полтавщини відразу припала до душі волинянка, котра зачарувала його гарним голосом і життєрадісністю. Галя не тільки співала у військовому хорі, а й вдало виконувала ролі у виставах. Досі пам'ятає «Саню-лейтенанта» — з цією постановкою виступали не тільки для військових, а декілька разів і на районній сцені.

У ідальні треба було наробитись, обіди коштували копійки, охочих поїсти не бракувало, — згадує жінка. — А я все співала — так працювалося легше. Жодного культурного заходу не пропускала, не кажучи про свята чи дні народження. Краще за мене ніхто «козачка» не танцював, і так ним захоплювалася, що підбори губила. Народившись у рік Кози, мабуть, таки перейняла від неї той артистизм і непосидючість.

Роки, прожиті з чоловіком, його дружина вважає найщасливішими у житті, бо не сварились, а він її, може й

не повірите, але і справді на руках носив. «Мій Яша був добрим і уважним, ніколи не скривдив, — каже старенька, витираючи сльози. — Уже 24 роки, як покинув мене. Трагічно загинув і наш молодший син Анатолій. Дякувати Богу, мене навідують і допомагають старший син Валерій, невістки, шестеро внуків і двоє правнуків. Мало не щодня приходить племінниця Галя, котра також найперша порадиця і помічниця.

— Моя тітка досі робить усе самостійно: і пере, і їсти зварить. А як вона смачні паски пече — такі нікому не вдаються! Навіть яйця розписує

різними візерунками, — долучається до розмови бабусина тезка. — Подивіться, як вона доглядає за собою, які гарні у неї кучері: бабця ходить у перукарню на завивку. Стежить вона й за порядком у квартирі — все у неї чистеньке, скрізь прибрано, покладано — жодної пилки не знайдеш.

— Ти, Галя, заведи мене до лікаря, щоб сильніші окуляри виписав, — нагадує племінниця та пояснює: — Щодня телевизор дивлюся й переживаю за хлопців, що на тій війні. Скоріше б вона скінчилася — ненависна і страшна, а в країні настав спокій та мир.

Тетяна АДАМОВИЧ

Волинянин, що стріляв посеред села із мисливської рушниці, отримав п'ять років позбавлення волі

Молодик опиниться за ґратами, якщо протягом трьох років іспитового строку вчинить новий злочин.

Досудовим слідством встановлено, що, добре почаркувавши у барі села Підкормілля Любешівського району, компанія із сімох парубків вирішила поїхати автомобілем у сусідній населений пункт. Один із них прихопив із собою батькову мисливську рушницю, щоби похизуватися перед друзями та постріляти в мішені. Заглушили мотор у селі Ветли поблизу місцевого бару, в якому товариство продовжило випивати.

На цьому компанія не зупинилася — вийшовши із бару, вирішили їхати далі, однак у машині не виста-

чило місця, тож один із молодиків заліз у багажник. Як тільки автомобіль почав рух, молодий чоловік узяв заряджену рушницю та почав стріляти із багажника.

Дріб влучив у автомобіль, в якому перебував водій із двома малолітніми дітьми. На щастя, ніхто не постраждав.

За вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 296 (Хуліганство) Кримінального кодексу України, Любешівський районний суд Волинської області присудив молодика п'ять років позбавлення волі з іспитовим терміном у три роки.

СЗГ УМВС України у Волинській області

Священик-волонтер із Волині відвідав бійців у зоні АТО

Настоятель церкви Свято-Успенського храму села Оконськ Волинської єпархії УПЦ протоієрей Олександр Лановий духовно й матеріально підтримує правоохоронців у зоні проведення антитерористичної операції.

Рідний брат настоятеля, випускник духовної семінарії Роман Лановий, тривалий час перебував у полоні «деєнерівців». У пошуках і спробах визволити брата священик Олександр став волонтером і постійним духовним наставником військовослужбовців, бійців добровольчих загонів і правоохоронців, які несуть службу на блокпостах на території Луганської та Донецької

областей.

Зі щирою молитвою та проповіддю священик завітав на блокпост до волинських оперативників. За час перебування у місці дислокації наших міліціонерів протоієрей відправив божественні літургії та молебні, також правоохоронці здійснили таїнство сповіді. Кожному із захисників священнослужитель подарував освячені натільні хрестики й ікони.

Крім духовної підтримки, волинський священик привіз землякам продукти харчування і медикаменти.

Правоохоронці подякували Олександрові Лановому за благословення, за духовну й матеріальну опіку.

Волиняни дружніми обіймами зустріли бійців зведеного загону «Світязь»

У руках — жовто-блакитні кульки та букети, а в очах — неприхована радість і хвилювання — так чекали рідні повернення додому своїх мужніх чоловіків, батьків, синів. Тепер, коли їх замінили колеги, правоохоронці

зведеного загону та співробітники роти патрульної служби особливого призначення «Світязь» вернулися на малу батьківщину.

Оплесками охоронців правопорядку разом із колегами зустрічав началь-

ник УМВС України у Волинській області полковник міліції Петро Шпиґа. Керівники двох загонів доповіли чільнику міліції області про успішне виконання поставлених завдань.

— Мені приємно констатувати, що всі правоохоронці приїхали додому живими та здоровими, з піднесеним бойовим духом, патріотично налаштовані. Всі завдання, які стояли перед ними, вони успішно та гідно виконали, за що їм дуже вдячний. Наші міліціонери не підвели Україну, своїх рідних та близьких і міліцію Волині в цілому, — резюмував начальник УМВС України у Волинській області полковник міліції Петро Шпиґа.

Про те, яку роботу здійснювали правоохоронці, розповів співробітник роти «Світязь» В'ячеслав Хомицький:

— Основне наше завдання у зоні АТО — забезпечувати охорону громадського порядку. Крім того, співробітники роти здійснювали супровід інкасаторських автомобілів із соціальними та заробітними виплатами на територію Донецької області, а також гуманітарних вантажів. У вільний від роботи час допомагали волонтерам

відвозити продукти харчування у дитячі притулки та навчально-виховні заклади області.

Попереду в правоохоронців — кілька днів відпочинку, згодом кожен із них стане на захист правопорядку та безпеки жителів Волині. Однак, за словами бійців зведеного загону «Світязь», вони знову готові їхати назад до східних рубежів на підмогу колегам, які там несуть службу.

СЗГ УМВС України у Волинській області

Сергій Мартиняк не вважає Росію країною-агресором

Увівторок Верховна Рада прийняла заяву, в якій Росію було названо країною-агресором. І хоча в парламенті не знайшлося жодного депутата, хто був би «проти» або «утримався», значна частина з них саботувала голосування. Прогнозували його 27 парламентаріїв. Сто з гаком нардепів і зовсім визнали можливим не прийти на роботу. Багато хто, втім, просто вийняв картку, щоб їх згодом не запитували, чому вони не голосували.

Найбільше тих, хто не голосував, виявилось в «Опозиційному блоці» — 13 осіб. Найменше — в «Самопоміччю» — 0. Шість осіб не проголосувало з Блоку Петра Порошенка. Радикальна партія не дала три голоси. Група «Економічний розвиток» — два. «Народний фронт» — один. Із групи «Воля народу» не голосував за визнання Росії країною-агресором волинянин Сергій Мартиняк.